

OVERBLIK

Klager over politiets dispositioner 2019

1. Indledning

Justitsministeren iværksatte i oktober 2018 som led i sit udspil "Nærhed og Tryghed" en løbende og systematisk opfølgning på borgernes klager over politiet. Initiativet indebærer, at Rigspolitiet og Rigsadvokaten skal udarbejde et årligt overblik, der indeholder følgende:

- Antallet og typen af klager over politiets dispositioner
- Antallet af sager, hvor borgeren får medhold i første instans
- Antallet af sager, hvor der bliver klaget over den første afgørelse til en overordnet myndighed
- Antallet af sager, hvor den første afgørelse bliver omgjort af den overordnede myndighed

Overblikket er udarbejdet af Rigspolitiet og Rigsadvokaten i fællesskab. Det omfatter de klagesager, som politikredsene i 2019 har truffet afgørelse i, samt de klager, der er påklaget til og afgjort af Rigspolitiet og de regionale statsadvokater i 2019.¹

Politikredsene og de overordnede myndigheder har i forbindelse med gennemgangen af klagesagerne fra 2019 haft særlig fokus på, om sagerne har indeholdt klagepunkter, hvor borgeren har anført, at politiet har forskelsbehandlet vedkommende på grund af dennes etnicitet.

I det følgende præciseres det først, hvilke dispositionsklager der er omfattet af overblikket (afsnit 2). Derefter beskrives politikredsenes afgørelser (afsnit 3). Efterfølgende beskrives de overordnede myndigheders sager (afsnit 4). Afslutningsvis samles der op på, om der kan udledes tendenser af klager behandlet i 2019 (afsnit 5), herunder om der har været klager relateret til forskelsbehandling på grund af etnicitet (afsnit 6).

¹ Opgørelsen af klager er ændret fra 2018 til 2019. Overblikket over klager over politiets dispositioner i 2018 indeholdt sager indkommet hos Rigspolitiet og de regionale statsadvokater i 2018, mens overblikket over sagerne i 2019 indeholder sager afgjort i 2019. Det bemærkes, at der er nogle sager, der er indeholdt i både overblikket for 2018 og 2019.

2. Dispositionsklager omfattet af overblikket

En dispositionsklage er en klage over politiets dispositioner vedrørende politifaglige spørgsmål – både inden for og uden for strafferetsplejen. Dispositionsklager omfatter et betydeligt antal dispositioner af meget forskelligartet karakter. Der kan være tale om konkrete dispositioner, der udspringer af helt generelle ledelsesmæssige dispositioner som for eksempel prioritering af politiets ressourcer eller generelle overvejelser af operationel eller polititaktisk karakter vedrørende anvendelse af eksempelvis magtmidler. Der kan også være tale om konkrete dispositioner rettet mod en lille gruppe borgere eller en enkeltperson i forbindelse med politiets efterforskning af lovovertrædelser eller i forbindelse med ordenshåndhævelse.

En klage over en polititjenestemands adfærd (for eksempel en klage over at en polititjenestemand har anvendt unødvendig magt) er ikke en dispositionsklage og er dermed ikke omfattet af overblikket. Klager over polititjenestemænds adfærd behandles af Den Uafhængige Politiklagemyndighed. Afgørelser i mere traditionel forstand, såsom afgørelser i medfør af hundeloven, våbenloven eller afgørelser om regres for udbetalt offererstatning, er ikke medtaget i overblikket. Klager over zoneforbud og restaurationsforbud er dog medtaget i overblikket, selv om de blandt andet sagsbehandlingsmæssigt adskiller sig fra øvrige dispositionsklager. Overblikket har fokus på klagesager i relation til borgerens møde med politiet, hvorfor klager over dispositioner foretaget i anklagemyndigheden ikke er omfattet. Overblikket omfatter desuden ikke dispositionsklager vedrørende Grønlands og Færøernes Politi.

3. Dispositionsklager behandlet af politikredsene i 2019

3.1. Antal og type af klager over politiets dispositioner

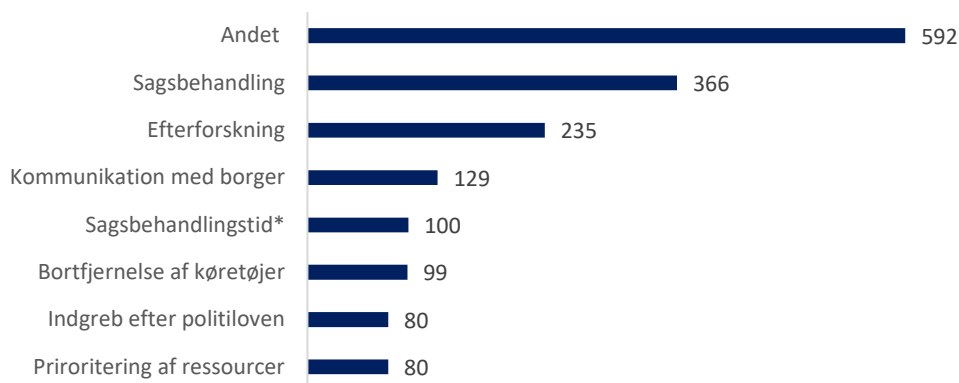
Overblikket over typen, antallet og resultatet af politikredenes klagesager er foretaget på baggrund af udtræk af politikredenes sager, som af kredsen er påført sagskategorier og resultat som emneord i politiets sagsbehandlingssystem POLSAS.

Politikredsene har i 2019 behandlet i alt 1.660 klager over politiets dispositioner i 1. instans. Klagerne er efter deres karakter inddelt i 8 sagskategorier. Da dispositionsklagerne dækker over et stort antal meget forskelligartede sager, har det været nødvendigt at have sagskategorien "Andet". Eksempler på, hvilke typer klager der er omfattet af de forskellige kategorier, kan ses i bilag 1. Eksempler på konkrete sager behandlet af politikredsene kan ses i bilag 2. Det bemærkes, at der fremadrettet er oprettet yderligere emneord for at forsøge at mindske sagskategorien "Andet".

De 1.660 klager over politiets dispositioner, som politikredsene har behandlet i 2019, fordeler sig således på type og antal:

Figur 1. Politikredsenes afgørelser fordelt på sagskategori

Grafen viser 1.681 klager i alt, hvilket skyldes, at 21 klager er registreret i politiets sagsbehandlingssystem POLSAS med 2 forskellige sagskategorier. De 21 klager er derfor registreret 2 gange.

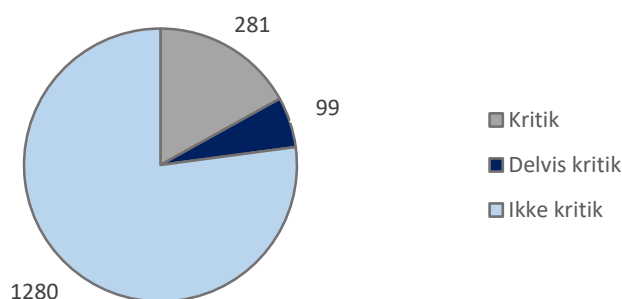
*Ud fra opgørelsen kan det ikke vurderes, om sagerne vedrører sagsbehandlingstid inden for eller uden for strafferetsplejen. Derfor kan nogle sager være taget med både her og i figur 7.

3.2. Antal sager, hvor borgeren får medhold i 1. instans

Af de 1.660 klager, som politikredsene har behandlet i 2019, har politikredsene udtalt kritik af politikredsens egne dispositioner i 281 sager og delvis kritik i 99 sager. Borgeren har således fået medhold eller delvis medhold i 380 klager, hvilket svarer til ca. 23% af klagerne.

I 1.280 sager - svarende til ca. 77% af klagerne - har politikredsene ikke fundet anledning til at udtale kritik af politiets dispositioner.

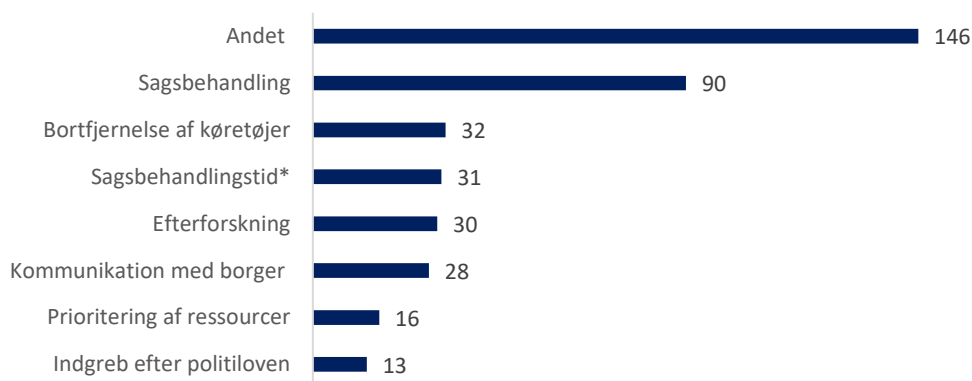
Figur 2. Politikredsenes afgørelser fordelt efter udfald

Antallet af sager, hvor borgeren har fået medhold eller delvis medhold i sin klage i 1. instans, er fordelt således på de 8 sagskategorier:

Figur 3. Politikredsens afgørelser, hvor klager har fået medhold, fordelt på sagskategori

Grafen viser 386 klager i alt, hvilket skyldes, at 6 af de omfattede klager er registreret i POLSAS med 2 forskellige sagskategorier. De 6 klager er derfor registreret 2 gange.

* Ud fra opgørelsen kan det ikke vurderes, om sagerne vedrører sagsbehandlingstid inden for eller uden for strafferetsplejen. Derfor kan nogle sager være taget med både her og i figur 7.

4. Dispositionsklager behandlet af Rigspolitiet og de regionale statsadvokater i 2019

Rigspolitiet og de regionale statsadvokater har som overordnede myndigheder i 2019 afgjort i alt 246 klager over politiets dispositioner. Behandlingen af klagerne falder i to hovedkategorier: Klager som de overordnede myndigheder har afgjort som 2. instans/klageinstans (se nedenfor afsnit 4.1), og klager som er behandlet i 1. instans (se nedenfor afsnit 4.2).

4.1. Rigspolitiet og de regionale statsadvokaters behandling af dispositionsklagesager som 2. instans

Rigspolitiet og de regionale statsadvokater træffer afgørelse i 2. instans i dispositions-sager, hvor en borger har påklaget politikredsens afgørelse.

4.1.1. Antal sager, hvor politikredsens afgørelser påklages til en overordnet myndighed

De overordnede myndigheders klagesager er ligesom politikredsens klager inddelt i sagskategorier. De overordnede myndigheder træffer afgørelse i 2. instans i sagskategorierne zoneforbud og restaurationsforbud, hvorfor de fremgår af figur 4. De to sagskategorier findes ikke i figur 1 (politikredsens sagskategorier), da politikredsene alene udsteder zone- og restaurationsforbud, men ikke behandler klager over disse afgørelser. Eksempler på konkrete sager afgjort af de overordnede myndigheder kan ses i bilag 3.

Rigspolitiet og de regionale statsadvokater har i 2019 som overordnede myndigheder afgjort i alt 133 klager, hvor politikredsene har truffet afgørelser om ikke at udtale kritik af politiets dispositioner. De 133 klager over politikredsens afgørelser om ikke at udtale kritik af politiets dispositioner fordeler sig således på type og antal:

Figur 4. Overordnede myndigheders afgørelser fordelt på sagskategori

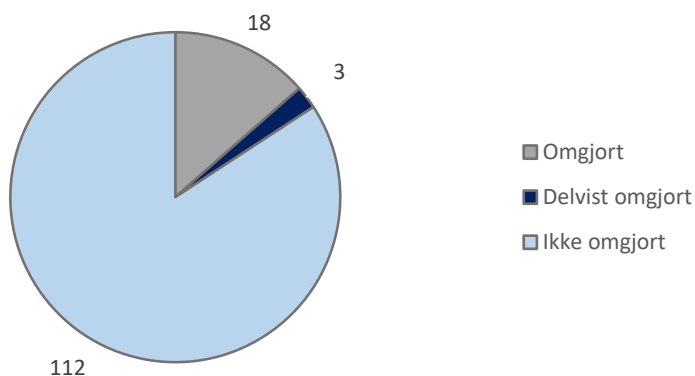

4.1.2. Antal sager omgjort af en overordnet myndighed

Af de 133 klager over politikredsens afgørelser om ikke at udtale kritik af politiets dispositioner, som de overordnede myndigheder har behandlet i 2019, har de overordnede myndigheder været enige med politikredsene i 112 sager, svarende til ca. 84%, mens 18 klager er blevet omgjort og 3 klager delvist omgjort. Politikredsene er således blevet omgjort eller delvist omgjort i 21 klager, svarende til ca. 16%.

Figur 5. Overordnede myndigheders afgørelser fordelt efter udfald

Antallet af sager, hvor borgeren har fået medhold eller delvis medhold i sin klage i 2. instans, er fordelt således på de 10 sagskategorier:

Figur 6. Afgørelser hvor klager fik medhold i 2. instans fordelt på sagskategori

4.2. Rigspolitiet og de regionale statsadvokaters behandling af dispositionsklagesager som 1. instans

Rigspolitiet træffer afgørelse i 1. instans i dispositionsklager med erstatningskrav over 50.000 kr. efter indstilling fra politikredsene. Rigspolitiets afgørelser kan påklages til Justitsministeriet.

De regionale statsadvokater træffer afgørelse i 1. instans i klager over lang sagsbehandlingstid i straffesager efter indstilling fra politikredsene. Statsadvokatens afgørelse i disse sager kan ikke påklages.

4.2.1. Antal og type af klager over politiets dispositioner behandlet af overordnede myndigheder i 1. instans

Rigspolitiet og de regionale statsadvokater traf i 2019 afgørelse i 113 dispositionsklager i 1. instans. Rigspolitiets klagesager kan som udgangspunkt falde i alle sagskategorier, idet der kan fremsættes erstatningskrav på mere end 50.000 kr. i dispositionsklager i alle sagskategorier, mens de regionale statsadvokaters klager i 1. instans udelukkende hører til sagskategorien "Sagsbehandlingstid".

De 113 klager over politiets dispositioner, som Rigspolitiet og de regionale statsadvokater har behandlet i 1. instans i 2019, fordeler sig således på type og antal:

Figur 7. Overordnede myndigheders afgørelser i 1. instans fordelt på sagskategori

4.2.2. Overordnede myndigheders afgørelser i 1. instans, hvor borgeren får medhold

Af de 113 klager har Rigspolitiet truffet afgørelse i 13 sager, mens de regionale statsadvokater har truffet afgørelse i 100 sager.

Af de 13 klager, som Rigspolitiet har behandlet i 1. instans, har Rigspolitiet udtalt kritik af politikredsens dispositioner i 5 sager, svarende til ca. 38%. I 8 sager har Rigspolitiet ikke fundet anledning til at udtale kritik af politiets dispositioner, hvilket svarer til ca. 62%.

De resterende 100 klager, som de regionale statsadvokater har behandlet i 1. instans, vedrører klager over lang sagsbehandlingstid. Ud af de 100 klager har statsadvokaterne udtalt kritik af sagsbehandlingstiden i 10 sager og udtalt delvis kritik i 8 sager, svarende til i alt ca. 18%. I 82 klager har statsadvokaterne været enige i politikredsens indstilling til statsadvokaterne. Dette skyldes i vidt omfang, at politikredsene allerede i indstillingen af egen drift har beklaget sagsbehandlingstiden. Således har politikredsene og statsadvokaterne i 55 ud af 82 klager været enige om, at sagsbehandlingstiden skulle beklages. Dette betyder, at sagsbehandlingstiden har været for lang i 73 af klagerne, svarende til 73%.

5. Sammenfatning

5.1. Politikredsens sager

Beskrivelsen af tendenser i politikredsens klager er lavet på baggrund af indberetninger fra politikredsene.

Dispositionsklagerne i politikredsene dækker over meget forskelligartede typer klager, og klagerne vedrører mange forskellige områder. Det er derfor vanskeligt at udlede generelle tendenser af klagerne. Klagerne giver kun i mindre omfang politikredsene anledning til at udtale kritik af politiets dispositioner.

På baggrund af politikredsens indberetning til de overordnede myndigheder om behandlingen af klagerne, er det dog muligt at komme med nogle få generelle betragtninger vedrørende klagerne.

Flere politikredse oplyser, at kredsene har gode erfaringer med at behandle en stor del af dispositionsklagerne ved notitssagsbehandling, hvor borgeren bliver ringet op af en medarbejder fra politikredsen med henblik på at drøfte den episode, som har givet anledning til klagen. Herudover har flere politikredse gode erfaringer med i mødet med borgeren at have fokus på at give borgeren en mere fyldestgørende forklaring og en grundigere beskrivelse af politiets sagsgange, hvilket ifølge flere kredse har resulteret i færre klager.

Københavns Politi har modtaget mange klager og erstatningskrav fra borgere i sager vedrørende bortfjernelse af køretøjer. Det er politikredsens vurdering, at der sker fejl i en forholdsvis stor andel af sagerne, hvorfor politikredsen har særligt fokus på håndteringen af denne type sager ved blandt andet undervisning af politiets medarbejdere og fokus på proceduren for bortfjernelse af køretøjer på planlægningsmøder forud for større begivenheder.

5.2. De overordnede myndigheders sager

I de påklagede sager har de overordnede myndigheder i langt de fleste tilfælde ikke fundet grundlag for helt eller delvist at omgøre politikredsens afgørelser. Det bemærkes dog for så vidt angår sagskategorien "Sagsbehandlingstid", at sagsbehandlingstiden har været for lang i 73% af klagerne, men at statsadvokaterne ikke har udtalt kritik i hovedparten af klagerne, jf. afsnit 4.2.2. ovenfor.

Dispositionsklagernes forskelligartethed og det begrænsede antal sager, hvor de overordnede myndigheder helt eller delvist har omgjort politikredsens afgørelser, gør det ikke muligt at udlede en tendens eller et mønster af uhensigtsmæssige dispositioner.

Tallene viser dog, at der er enkelte sagskategorier, hvor de overordnede myndigheder har omgjort en større andel af sagerne end i andre sagskategorier.

Dette gælder sagskategorien zoneforbud, hvor Rigspolitiet har omgjort tre ud af fire klager over zoneforbud i 2019. To af de omgjorte sager vedrørte utryghedsskabende lejre. Baggrunden for Rigspolitiets omgørelse af de to sager var blandt andet en dom fra Københavns Byret. Ved dommen fandt byretten, at de tiltalte ikke havde etableret eller taget ophold i en lejr i den forstand, hvori begrebet anvendes i ordensbekendtgørelsen. Som følge heraf ændrede Rigspolitiet sin praksis.

Ligeledes viser overblikket over de overordnede myndigheders afgørelser, at Rigspolitiet i 2019 har omgjort fire afgørelser helt og én delvist ud af 11 klager i 2. instans over politikredsens afgørelser om bortfjernelse af køretøjer. Rigspolitiet udtalte kritik af politiets dispositioner, idet der ikke i tilstrækkelig grad havde været forsøgt partshøring af borgeren forud for bortfjernelsen af køretøjet. I alle sager fandt Rigspolitiet, at grundlaget for bortfjernelsen af køretøjet var til stede, idet køretøjet holdt parkeret i strid med gældende skiltning eller lignende.

Det samlede antal klagesager vedrørende politiets dispositioner ved de regionale statsadvokater har været stigende fra 2018 til 2019. Stigningen skyldes en stigning i antallet af klager over lang sagsbehandlingstid. Stigningen i klager over sagsbehandlingstiden er størst hos Statsadvokaten i København, der har oplyst, at en stigende del af disse klager vedrører sagsbehandlingstiden i sager om økonomisk kriminalitet. De regionale statsadvokater har i 2019 haft fokus på sagsbehandlingstiderne i forbindelse med tilsynet med politikredsene. Dette fokus vil fortsætte fremadrettet. Det bemærkes, at politikredsens målrettede indsats for at nedbringe antallet af sager om personfarlig kriminalitet har medført, at kredsene ikke kan prioritere andre sagsområder i samme omfang som tidligere.

6. Forskelsbehandling på grund af etnicitet

Københavns Politi har i 2019 identificeret 3 sager, hvor der er blevet klaget over forskelsbehandling på grund af etnicitet. Sagerne udsprang alle af borgerens møde med politiet i Københavns Lufthavn, hvor borgerne følte sig forskelsbehandlet i paskontrol- len. Københavns Politi har ikke fundet grundlag for at udtale kritik af politiets dispositi- oner i de pågældende sager, og sagerne er ikke blevet påklaget til Rigspolitiet.

Østjyllands Politi har i 2019 identificeret én sag, hvor en borger har klaget over for- skelsbehandling på grund af etnicitet. Sagen blev afsluttet ved notitssagsbehandling.

Rigspolitiet og de regionale statsadvokater har ved gennemgangen af klagesagerne fra 2019 ikke identificeret klagesager om forskelsbehandling på grund af etnicitet.

BILAG

Bilag 1

Eksempler på dispositionsklager i de forskellige kategorier

Kategori	Eksempler på klager – ikke udtømmende
Efterforskning	<ul style="list-style-type: none"> • Politiet har iværksat eller undladt at iværksætte bestemte efterforskningskridt, herunder afhøringer, optagelse af rapport, visitation, ransagning m.v. • Politiet har iværksat efterforskningskridt uden kendelse
Indgreb efter politiloven	<ul style="list-style-type: none"> • Påbud om at forlade et givent sted • Politiet sparker døren ind for at besigtige en mulig hjælpeløs i en lejlighed • Administrativ frihedsberøvelse • Påbud om at afholde en anmeldt demonstration et andet sted
Prioritering af ressourcer	<ul style="list-style-type: none"> • Beslutning om ikke at sende en patrulje til en anmeldelse • Brug af ressourcer til eftersøgning af forsvundne personer
Bortfjernelse af køretøjer	<ul style="list-style-type: none"> • Politiet fjerner et køretøj, der er til gene for den øvrige trafik • Politiet rekvirerer Falck eller Dansk Autohjælp til at fjerne et køretøj, der holder ulovligt parkeret • Politiet sælger bortfjernet køretøj på auktion, og der klages over prisen
Kommunikation med borger (ikke adfærdsklager)	<ul style="list-style-type: none"> • Borger føler sig dårligt behandlet ved kontakt med 112, 114 eller vagtcentralen
Zoneforbud	<ul style="list-style-type: none"> • Klager i forbindelse med afgørelser om zoneforbud
Restauration	<ul style="list-style-type: none"> • Klager i forbindelse med forbud efter restaurationsloven
Sagsbehandling	<ul style="list-style-type: none"> • Klager over manglende eller mangelfuld partshøring • Klager over manglende eller mangelfuld vejledning • Klager i øvrigt forbundet med behandlingen af en sag eller forvaltning
Sagsbehandlingstid	<ul style="list-style-type: none"> • Klager over at sagsbehandlingstiden i en konkret sag eller henvendelse er for lang
Andet	<ul style="list-style-type: none"> • Klager over at polititjenestemænd ikke bærer markeringsnumre synligt • Klager over hittegods der forsvinder i politiets varetægt eller for lav findeløn • Klager over politiets øvelser på offentligt område • Klager som ikke passer i en af de ovenstående kategorier

Bilag 2

Eksempler på dispositionsklager, som politikredsene har behandlet

Efterforskning

Resumé 1

Politikredsen modtog en telefonisk anmeldelse fra en borger om, at han på sin bopæl havde været udsat for vold af en bekendt. Der blev sendt en politipatrulje til stedet. Patruljen vurderede på stedet og i samråd med vagtcentralen, at der ikke var grundlag for at oprette en voldssag, hvorfor der alene blev oprettet en hændelse. Københavns Retsjælp klagede efterfølgende på vegne af borgeren bl.a. over, at patruljen afviste at tage imod anmeldelsen.

Politikredsen fandt det meget beklageligt, at anmeldelsen blev afvist på stedet af patruljen, idet der rettelig burde være oprettet en voldssag, hvor en eventuel afgørelse om at indstille efterforskningen i givet fald skulle træffes på skriftligt grundlag og indeholde en begrundelse og klagevejledning. Der blev efterfølgende oprettet en voldssag.

Politikredsen udtalte kritik af politiets dispositioner.

Indgreb efter politiloven

Resumé 2

Politiet frihedsberøvede en borger i forbindelse med, at han befandt sig i et område præget af uroligheder i forlængelse af en række afholdte demonstrationer. Borgeren gjorde efterfølgende gældende, at politiet havde handlet ansvarspådragende, idet betingelserne for at frihedsberøve ham ikke havde været opfyldt, og han anmodede om erstatning.

Politikredsen anførte, at henset til omstændighederne i området, samt at politiet fandt ulovlige genstande tæt ved det sted, hvor flere personer forsøgte at undløbe fra, fandtes der ikke grundlag for at tilsidesætte politiets vurdering af, at det var nødvendigt at frihedsberøve de tilstedeværende personer, herunder den pågældende borger, indtil der igen var blevet roligt i området. Den tidsmæssige udstrækning på 4 timer og 46 minutter stod heller ikke i misforhold til indgrebet.

Politikredsen udtalte ikke kritik af politiets dispositioner.

Prioritering af ressourcer

Resumé 3

Politikredsen modtog med kort tids mellemrum to opkald fra en borger, idet en mand, som hendes søster havde et tilhold imod, tidligere på dagen havde befundet sig i nærheden af søsterens bopæl. Borgeren forklarede blandt andet, at borgeren og borgerens mor forgæves havde forsøgt at komme i kontakt med søsteren. Borgeren frygtede, at manden havde gjort søsteren fortræd eller omvendt og ville have politiet til at undersøge sagen nærmere. De medarbejdere, som borgeren drøftede sagen med i forbindelse med sine telefoniske henvendelser til vagtcentralen, oplyste borgeren om, at søsteren tidligere havde rettet henvendelse til politiet, dog uden at oplyse, hvad hun ønskede politiets hjælp til. Borgeren blev vejledt om, at søsteren selv skulle kontakte politiet, såfremt manden fortsat befandt sig i nærheden, idet politiet ikke ønskede at sende en patrulje forgæves. Borgeren klagede efterfølgende over, at politiet ikke havde sendt en patrulje ud, når søsteren også selv havde henvendt sig i første omgang.

Politikredsen udtalte ikke kritik af politiets dispositioner.

Bortfjernelse af køretøjer

Resumé 4

En borgers bil blev borttransporteret efter et færdselsuheld. Borgeren klagede over at skulle betale for borttransporten under henvisning til, at han havde fået oplyst af polititjenestemanden på stedet, at han havde to døgn til at fjerne bilen. Det fremgik af politikredsens dispositionsrapport, at bilen efter et færdselsuheld var totalskadet, at borgeren ikke havde vejhjælp, og at bilen holdt til fare og ulempe midt på vejen. Det fremgik endvidere, at Falck var blevet rekvireret umiddelbart efter, politiet ankom til stedet.

Politikredsen fandt det ikke dokumenteret eller sandsynligt, at borgeren havde fået oplyst, at han havde to dage til at fjerne bilen. Politikredsen udtalte ikke kritik af politiets dispositioner og fastholdt, at borgeren skulle betale for borttransporten.

Kommunikation med borger

Resumé 5

Politikredsen blev – via et samtaleanlæg på en lokalpolitistation – kontaktet af en borger for at få adgang til og information om stedet for afholdelse af teoriprøve i lokaler, der lå i umiddelbar nærhed af den på tidspunktet for henvendelsen lukkede lokalpolitistation.

Politikredsens servicecenter forsøgte forgæves at komme i kontakt med lokalpolitistationen med henblik på at hjælpe borgeren. Borgeren gik glip af teoriprøven. Borgeren klagede efterfølgende over mangelfuld adgang og information omkring sted for afholdelse af teoriprøve og ønskede godtgørelse for udgifter forbundet med tilmelding til teoriprøven.

Politikredsen anførte, at det er den enkelte kørelærer, som er ansvarlig for, at køreskoleelevatoren har modtaget de fornødne oplysninger om tid og sted for afholdelse af teori- og køreprøver, og at eventuelle spørgsmål hertil skal rettes til kørelæreren.

Politikredsen udtalte ikke kritik af politiets dispositioner.

Sagsbehandling

Resumé 6

Politiet havde i forbindelse med fundet af en afbrændt knallert aflæst registreringsnummeret på knallerten forkert og havde derfor ikke kontaktet ejeren af knallerten. Ejeren af den afbrændte knallert kontaktede efterfølgende telefonisk politiet og oplyste i den forbindelse det korrekte registreringsnummer med henblik på politiets registrering og fremsendelse af nummerpladen til SKAT. Ejeren afmeldte herefter sin forsikring for knallerten. Henvendelsen til politiet blev imidlertid ikke registreret, ligesom der ikke i øvrigt blev fulgt op på henvendelsen. Brugeren af knallerten modtog efterfølgende flere dagsgebyrer fra DFIM, da knallerten havde stået registreret uden forsikring.

Politikredsen fandt anledning til at udtale kritik af den manglende registrering af borgers telefoniske henvendelse og opfølgning herpå.

Resumé 7

En borger anmeldte gentagne gange en person til politiet for blandt andet stalking. På baggrund af lokalkendskab og tidligere kontakter med de to stridende parter valgte en polititjenestemand at opsøge borgeren og orientere hende om, at anmeldelsen ikke var egnet til straffesagsbehandling men konfliktmægling. Borgeren klagede over, at polititjenestemanden ikke var i uniform, og at han havde udtalt, at anmeldelsen ikke førte til noget, idet der ikke var begået noget kriminelt.

Politikredsen udtalte, at polititjenestemanden havde handlet korrekt, og fandt ikke anledning til at udtale kritik af politiets dispositioner.

Andet

Resumé 8

Politikredsen gav i forbindelse med efterforskningen af en straffesag vedrørende et indbrud pressen oplysninger om nogle af de effekter, der var blevet stjålet under indbruddet. En borger klagede efterfølgende over, at politiet havde givet pressen oplysninger om, at der under indbruddet i borgerens hjem var blevet stjålet PH lamper, idet en avis i en artikel skrev, at der den pågældende dag blev stjålet PH lamper på en bestemt vej, og at politiet på den måde var med til at stille værdifulde effekter til skue for avisens læsere, herunder også potentielle indbrudstyve. Politikredsen beklagede, at politiet til pressen havde oplyst, at der ved indbruddet var blevet stjålet PH lamper, idet der i sagen ikke var efterforskningsmæssige grunde til, at politiet havde givet specifikke oplysninger om de stjålne effekter.

Politikredsen udtalte kritik af politiets dispositioner.

Resumé 9

Politikredsen modtog en anmeldelse om, at en navngiven borger ville hente sine børn medbringende et våben, hvorefter en politipatrulje opsøgte borgeren på bopælen. Under samtalen med personen i husets entré, vendte personen sig hurtigt, forlod entréen og kom efterfølgende hurtigt tilbage. Polititjenestemændene lagde i den forbindelse hænderne på deres tjenestevåben, men trak dem ikke, da personen kom tilbage uden et våben. Borgeren klagede over, at polititjenestemændene havde grebet ud efter deres våben i hans hjem.

Politikredsen udtalte ikke kritik af politiets dispositioner.

Bilag 3

Eksempler på dispositionsklager, som de overordnede myndigheder har behandlet

Efterforskning

Resumé 1

En borger klagede på vegne af sin søn over to episoder i forbindelse med varetægtsfængslingen af sønnen. Den første episode handlede om, at politiet foretog legemsbesigtigelse af sønnen, selvom denne ikke var sigtet på daværende tidspunkt, samt at politiet endvidere beslaglagde sønnens tøj med henblik på sikring til bevis. Den anden episode handlede om, at politiet havde nægtet faderen adgang til at besøge sønnen i forbindelse med en operation, hvilket borgeren fandt i strid med FN's konvention om Borgerlige og Politiske rettigheder.

Politikredsen udtalte ikke kritik af dispositionerne. Politiet lagde i sin afgørelse vægt på, at legemsbesigtigelsen og bevissikringen blev foretaget i overensstemmelse med retsplejelovens regler. Vedrørende den anden episode lagde politiet vægt på, at sønnen på tidspunktet for operationen var undergivet brev- og besøgskontrol, samt at politiet fandt, at der ikke i den pågældende situation var grundlag for at give tilladelse til besøg i forbindelse med operationen.

Statsadvokatens afgørelse

Statsadvokaten stadfæstede politikredsens afgørelse.

Indgreb efter politiloven

Resumé 2

Politikredsen modtog en anmeldelse om, at der var blevet spillet uafbrudt høj musik fra en lejlighed i flere dage, og ingen havde set borgeren, som boede i lejligheden. Da polititjenestemændene ankom til lejligheden, blev der fortsat spillet høj musik, og der var ingen reaktion ved bank på døren. Polititjenestemændene skaffede sig adgang til lejligheden ved brug af en låsesmed og fandt borgeren sovende i lejligheden med et hørevern på. Polititjenestemændene foranledigede, at låsen blev udskiftet og afprøvet, inden de forlod lejligheden. Politikredsen afholdt udgifterne til låsesmeden. Borgeren klagede efterfølgende over, at politiet havde skaffet sig adgang til hendes lejlighed og udskiftet låsen.

Politikredsen udtalte ikke kritik af politiets dispositioner og afslog at udbetale erstatning, da politikredsen ikke havde handlet ansvarspådragende.

Rigspolitiets afgørelse

Rigspolitiet stadfæstede politikredsens afgørelse.

Prioritering af ressourcer

Resumé 3

En borger var varetægtsfængslet sigtet for drab og var under varetægtsfængslingen undergivet brev- og besøgskontrol. Borgerens advokat anmodede om at udvide besøgstiden til en time om ugen. Politikredsen afviste advokatens anmodning. Politikredsen lagde i afgørelsen vægt på varetægtsbekendtgørelsen, og at kredsen ikke i denne sag fandt, at politiets ressourcemæssige forhold skønnedes at tillade, at besøgstiden generelt blev udvidet til en time. Politikredsen lagde endvidere vægt på, at borgeren ikke havde mindreårige børn, som besøgte ham.

Statsadvokatens afgørelse

Statsadvokaten stadfæstede politikredsens afgørelse.

Bortfjernelse af køretøjer

Resumé 4

Politikredsen blev bekendt med, at en borgers bil var parkeret i strid med skiltningen og på en brandredningsvej. Da bilen var parkeret i strid med reglerne om parkering, borttransporterede politiet ved hjælp af Falck bilen fra stedet. Politikredsen forsøgte forud for borttransporten af bilen at kontakte borgeren telefonisk på tre forskellige telefonnumre, men uden at kunne få fat i borgeren. Politikredsen sendte efterfølgende en faktura til borgeren for borttransport og opbevaring af bilen. Borgeren klagede over fakturaen.

Politikredsen udtalte ikke kritik af politiets dispositioner.

Rigspolitiets afgørelse

Rigspolitiet stadfæstede politikredsens afgørelse.

Resumé 5

Politikredsen fjernede en borgers lejede bil fra en privat handicapparkeringsplads, idet borgeren ikke havde tilladelse til at parkere på pladsen. Politikredsen opkrævede herefter et beløb for borttransport og opbevaring af køretøjet. Borgeren klagede over fakturaen.

Politikredsen fandt ikke, at politikredsen havde begået fejl eller forsømmelser i forbindelse med borttransporten, idet bilen holdt parkeret på en privat handicapparkeringsplads, og private interesser vægtede højere end borgerens interesse i, at sagen blev udsat. Politikredsen fandt derfor ikke, at politikredsen var forpligtet til at partshøre klager forud for borttransporten.

Rigspolitiets afgørelse

Rigspolitiet omgjorde politikredsens afgørelse, idet Rigspolitiet fandt, at borgeren skulle have været forsøgt partshørt forud for borttransporten.

Kommunikation med borger

Resumé 6

En borger blev visiteret, idet politiet mistænkte ham for at være i besiddelse af euforiserende stoffer. Visitationen blev foretaget på gaden, efter at borgeren selv havde foreslået, at visitationen kunne foregå på gaden. Borgerens advokat klagede over, at visitationen foregik midt på gaden, hvor der var frit udsyn for offentligheden, og at borgeren stod nøgen under visitationen. Advokaten anførte i den forbindelse, at visitationen uden problemer kunne være foretaget et andet sted, hvor offentligheden ikke ville have haft mulighed for at beskue borgeren.

Politikredsen fandt ikke anledning til at udtale kritik, da borgeren havde indvilliget i, at visitationen foregik på gaden. Politikredsen fandt ikke grundlag for at betvivle den forklaring, som den tilstedeværende polititjenestemand havde givet. Politikredsen bemærkede endvidere, at visitationen blev foretaget så hurtigt og skånsomt som muligt.

Statsadvokatens afgørelse

Statsadvokaten stadfæstede politikredsens afgørelse. Statsadvokaten lagde vægt på de samme forhold som politikredsen.

Sagsbehandling

Resumé 7

En borger blev standset, da hun kørte fra en adresse, som politikredsen ville ransage i forbindelse med en sag, der involverede våben. Borgeren var ikke involveret i de forhold, som gjorde, at adressen skulle ransages. Efterfølgende udarbejdede politikredsen en socialrapport med henblik på indberetning til kommunen. I rapporten skrev politikredsen, at klageren *"blev truffet i forbindelse med et skyderi den xx-xx-2018 i [stednavn], som er/var banderelateret"*. Borgeren klagede over formuleringen i rapporten og henviste til, at det ikke var faktisk korrekt. Politikredsen rettede henvendelse til kommunen og berigtede oplysningerne.

Politikredsen udtalte ikke kritik af politiets dispositioner, men beklagede, at formuleringen i rapporten til kommunen havde været uklar.

Rigspolitiets afgørelse

Rigspolitiet omgjorde politikredsens afgørelse, idet Rigspolitiet fandt grundlag for at kritisere, at indholdet af indberetningen ikke var faktisk korrekt.

Sagsbehandlingstid

Resumé 8

En borger indgav i august 2017 en anmeldelse om økonomisk kriminalitet for ca. 17.000 kr. I februar 2019 klagede borgeren til statsadvokaten over sagsbehandlingstiden. Politikredsen oplyste i en udtalelse til statsadvokaten, at kredsen havde efterforsket sagen siden september 2018. Under efterforskningen havde der imidlertid været stille perioder, som skyldtes mangel på ressourcer og den deraf afledte nødvendighed af at prioritere mellem et stort antal sager, hvorved visse typer sager beklageligvis måtte afvente andre sager. Politikredsen fandt på den baggrund ikke, at sagsbehandlingstiden havde været urimelig lang. Politikredsen oplyste endelig, at der ikke kunne fastsættes en tidshorisont for sagens afslutning.

Statsadvokatens afgørelse

Statsadvokaten fandt, at sagsbehandlingstiden hos politikredsen havde været urimelig lang, hvilket statsadvokaten fandt grundlag for at kritisere.

Statsadvokaten anmodede endvidere politikredsen om at meddele borgeren, hvornår efterforskningen i sagen kunne forventes at blive tilendebragt.

Andet

Resumé 9

To polititjenestemænd blev sendt ud til en konflikt, der involverede et 11 årigt barn. Barnets far og mor (klageren) var uenige om samvær. Patruljen forsøgte at løse konflikten ved at mægle mellem klageren og barnets far, hvilket, på baggrund af hvad barnet ønskede, førte til, at barnet tog med sin far hjem. Klageren klagede efterfølgende over, at polititjenestemændene opførte sig partisk i forbindelse med konflikten om samvær, selvom klageren mente, at hun havde dokumentation for, at hun havde ret til samvær, og at politiets vagtcentral ikke kan afgøre en sag om samvær.

Politikredsen udtalte ikke kritik af politiets dispositioner. Politikredsen lagde blandt andet vægt på, at politipatruljen alene tog en beslutning om, hvad der skulle ske med barnet på selve dagen, og at patruljen henviste klager til at rette henvendelse til Statsforvaltningen og fogedretten dagen efter vedrørende selve samværsaftalen.

Rigspolitiets afgørelse

Rigspolitiet stadfæstede politikredsens afgørelse og bemærkede, at patruljen ikke gik videre end mægling og ikke medvirkede til tvangsfuldbyrdelse af en samværsaftale eller i øvrigt tog stilling til en eventuel samværsaftale.

Resumé 10

Politikredsen videregav oplysninger på Twitter vedrørende et færdselsuheld. Af opslaget fremgik, at borgeren, som var kørt galt, var påvirket af alkohol, bar fodlænke samt, hvilken by borgeren kom fra. Borgeren klagede over, at særligt oplysningen om, at han bar fodlænke, blev videregivet, og at det var muligt at identificere ham som værende den, som opslaget handlede om.

Politikredsen udtalte ikke kritik af politiets dispositioner og henviste til, at der ikke var tale om personoplysninger, eftersom føreren af bilen ikke kunne identificeres på baggrund af oplysningerne i opslaget.

Rigspolitiets afgørelse

Rigspolitiet omgjorde politikredsens afgørelse. Rigspolitiet udtalte kritik af politikredsens dispositioner, idet Rigspolitiet lagde vægt på, at de oplysninger, der samlet set blev videregivet på Twitter, ikke var berettiget.

Resumé 11

Politikredsen udstedte en særtransporttilladelse, som angav en rute med en bro, der var lavere end maksimumshøjden for den udstedte særtransporttilladelse. Som følge heraf skete der en påkørsel af den pågældende bro med skader på gods til følge.

Rigspolitiet traf afgørelse i 1. instans, idet erstatningskravet var på over 50.000 kr.

Rigspolitiet afgørelse

Rigspolitiet fandt, at politikredsen havde handlet ansvarspådragende og erstattede værdien af godset.

